

— naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 24. srpnja 2020. – S. Tous protiv EUIPO-a – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)

(Predmet T-492/20)

(2020/C 313/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: S. Tous, SL (Manresa, Španjolska) (zastupnici: D. Gómez Sánchez i J. L. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice (Lucas) – dizajn Zajednice br. 4422343-0012

Pobijana odluka: odluka trećega žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. svibnja 2020. u predmetu R 1553/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku,

— naloži nositelju pobijanog dizajna snošenje troškova ovog postupka, uključujući troškove pred Odjelom za poništaje i trećim žalbenom vijećem.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 25. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 (u vezi s člancima 6. i 7. te člankom 9. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća).

Tužba podnesena 10. kolovoza 2020. – Banco Cooperativo Español protiv SRB-a

(Predmet T-499/20)

(2020/C 313/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain i P. Biscari García, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- (i) proglasi neprimjenjivim članak 5. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63;
- (ii) proglasi ništavom pobijanu odluku zbog povrede članka 103. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2014/59 i članka 70. Uredbe 806/2014, u vezi s člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelom proporcionalnosti;
- (iii) u svakom slučaju, proglasi da pobijana odluka ne može imati retroaktivan učinak od datuma donošenja odluke iz 2016. i posljedično poništi članak 3. pobijane odluke u mjeri u kojoj proizvodi navedene učinke;
- (iv) u svakom slučaju naloži SRB-u da nadokandi BCE-u:
 - a. iznos koji odgovara zateznim kamatama za iznos isplaćen 2016. za razdoblje između 23. lipnja 2016. i datuma na koji SRB plati dugovane iznose, izračunane po primjenjivoj stopi refinanciranja ESB-a (trenutno 0 %), uvećano za 3,5 postotnih bodova;
 - b. podredno točki (a), i samo u slučaju da Opći sud odluči da je pobijana odluka materijalno u skladu s pravom ali odluči da ne može imati retroaktivan učinak, iznos koji odgovara zateznim kamatama za iznos isplaćen 2016. za razdoblje između 23. lipnja 2016. do 19. ožujka 2020., datum od kojeg pobijana odluka proizvodi učinke, računajući ih po primjenjivoj stopi refinanciranja Europske Središnje Banke (trenutno 0 %), uvećano za 3,5 postotnih bodova;
 - c. podredno točkama (a) i (b) iznos koji odgovara prihodu koji bi imao BCE da je bio stekao, na dražbi od 16. lipnja 2016., španjolske državne obveznice na deset godina, u vrijednosti koja odgovara *ex ante* doprinosu za 2016., računajući između 23. lipnja 2016. do datuma na koji SRB plati dugovane iznose (ili, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka materijalno u skladu s pravom ali ne proizvodi retroaktivne učinke, do 19. ožujka 2020.).
- (v) u svakom slučaju naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), od 19. ožujka 2020., o izračunu *ex ante* doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju za poslovnu godinu 2016. (SRB/ES/2020/16) (pobijana odluka). Tužitelj precizira da je SRB želio pobijanoj odluci dati retroaktivni učinak, određujući retroaktivni datum učinka te odluke 15. travnja 2016., datum na koji je donesena prva odluka o *ex ante* doprinosima za 2016. godinu.

U prilog tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti na osnovi članka 277. UFEU-a, kojim se od Općeg suda zahtijeva da utvrdi neprimjenjivost članka 5. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156., str. 38.).

— Tužitelj u tom pogledu navodi da navedeni članak Delegirane uredbe:

- a) krši članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59, jer uspostavlja sustav izračuna prema kojem institucija s konzervativnim profilom rizičnosti mora platiti *ex ante* doprinos primjeren instituciji s profilom vrlo visoke rizičnosti.

- b) krši članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer neopravdano ograničava tužiteljevo temeljno pravo na slobodu poduzetništva.
- c) krši načelo proporcionalnosti, jer ne uzima u obzir dvostruko uračunavanje do kojeg dolazi u određenim elementima tužiteljeve pasive, stvarajući tako očito neopravdano, nepotrebno i neproporcionalno ograničenje.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 103. stavka 2 podstavka 2., Direktive 2014/59 i članka 70. Uredbe 806/2014, u vezi s člankom 16. Povelje i načelom proporcionalnosti.
- U tom pogledu, tužitelj tvrdi da razlozi neprimjenjivosti članka 5. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 jasno pokazuju potrebu da se tužiteljev profil rizičnosti prilagodi specifičnosti poslovanja zadružne mreže kojoj je na čelu, a kako se to zahtijeva u skladu s gore navedenim člancima. Stoga i u tom opsegu, pobijanu odluku – čiji sadržaj odgovara uskoj i doslovnoj primjeni pravila koje ne uzima u obzir navedeni tužiteljev profil rizičnosti – treba smatrati protivnom članku 103. stavku 2. drugom podstavku Direktive 2014/59, a osobito Uredbi 806/2014, čiji članak 70. o *ex ante* doprinosima upućuje na Direktivu 2014/59 i njezine provedbene propise.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi sudske prakse Suda koja dopušta dati retroaktivni učinak odluci.
- U tom pogledu tužitelj navodi da pobijana odluka krši sudsku praksu u mjeri u kojoj
- a) ciljevi koje navodi SRB, s kojima se želi opravdati retroaktivna primjena pobijane odluke, nisu ciljevi u općem interesu kojima se može opravdati odstupanje od općeg načela da se akti Unije ne primjenjuju retroaktivno,
- b) u svakom slučaju, retroaktivnost nije ni bitna ni nužna kako bi se ispunila navedena svrha, u mjeri u kojoj postoje rješenja koja su manje ograničavajuća za stranke a koja osiguravaju njihovu provedbu; i
- c) su povrijeđena tužiteljeva legitimna očekivanja jer je postupanje SRB-a protivno ciljevima presude Općeg suda u predmetu T-323/16.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na izvanugovornoj odgovornosti SRB-a u skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a i članka 87. stavka 3. Uredbe 806/2014 zbog stjecanja bez osnove.
- Tužitelj u tom pogledu navodi da SRB treba BCE-u naknaditi štetu na temelju izvanugovorne odgovornosti zbog stjecanja bez osnove u pogledu kamata koje su dospjele između trenutka plaćanja *ex ante* doprinosa za 2016. – a to plaćanje se ne temelji na odluci SRB-a nakon poništenja odluke u predmetu T-323/16 – i trenutka konačnog plaćanja, ili podredno, datuma pobijane odluke.

Rješenje Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler protiv EUIPO-a – Tigges (TOOLINEO)

(Predmet T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 61, 24. 2. 2020.